

NAGY IMRE MÁRTÍRHALÁLT HALT MAGYAR MINISZTERELNÖK EMLÉKÉNEK TÖRVÉNYBE IKTATÁSÁRÓL SZÓLÓ TÖRVÉNYJAVASLAT ZÁRÓSZAVAZÁSA – 1996. JÚNIUS 25.

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Ház! Mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy amennyiben a Szocialista Párt többsége elfogadta volna azokat a módosító indítványokat, amelyeket nem fogadott el, akkor a Fidesz igennel szavazott volna erre a törvényre.

Donáth Lászlóhoz hasonlóan Hankiss Ágnes is snagovi gyerekként szólalt meg a Népszava június 8-ai számában. Szeretnék idézni tőle néhány mondatot: "A történelmi múlt máig nem lett feldolgozva, az eseményekkel való igazi szembenézés nem történt meg. Nagy különbség úgy végigmenni a damaszkuszi úton, hogy valakire a halál vár, másokra pedig a privatizáció. Ha az MSZP számára Nagy Imre emléke ennyire becses, el kellene gondolkozni azon, hogy Nagy Imre halálában váltotta meg önmaga korábbi életét. Békeidőben ennek a magatartásnak a csönd vállalása és a befelénzés igénye felel meg. Az MSZP utódpárti minőségében pedig a hatalmat választotta. A két magatartás távol esik egymástól."

Szeretnék továbbá idézni a Nagy Imre és mártírtársai temetésén elhangzott egyik beszédből, a következőképpen szól az idézet: "Mi értetlenül állunk az előtt, hogy a forradalmat és annak miniszterelnökét nemrég még kórusban gyalázók ma váratlanul ráébrednek, hogy ők Nagy Imre reformpolitikájának folytatói. Azt sem értjük, hogy azok a párt- és állami vezetők, akik elrendelték, hogy bennünket a forradalmat meghamisító tankönyvekből oktassanak, ma szinte tülekednek, hogy mint egy szerencsehozó talizmánként megérinthessék ezeket a koporsókat."

Tisztelt képviselőtársaim, ezek a mondatok ma is igazak. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha igaz az az állítás és az a sugalmazás, amelyet az MSZP politikusai tesznek Nagy Imrével kapcsolatban, hogy Nagy Imre az akasztófa alatt is kommunista maradt, s egyszerre vállalta az eszméit, amelynek jegyében leélte az életét, s egyszerre vállalta a demokráciát, és egyszerre vállalta saját magyarságát, saját népét, nemzetét, akkor igaz - ennek ellenére, vagy ezzel együtt, vagy éppen ezért -, hogy Nagy Imre méltó arra, hogy megörökítse ez a Ház az emlékét.

Viszont ha ez igaz, akkor az MSZP kétszeresen méltatlan arra, hogy ennek a törvénynek a megalkotásában részt vegyen. Ugyanis először elődpártja megtagadta nemzetét, megtagadta a demokráciát, majd pedig, hogy azt a magántulajdont, amelyet a köztulajdon eszméje jegyében összekuporgatott, az a párt megtarthassa, megtagadta az eszméjét. Nagy Imre mind a kettőt vállalta, önök pedig mind a kettőt megtagadták. Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiban.)*